



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: L. P., bytem P., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 4.9.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 25.7.2014 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 25.7.2014 č.j. X s e z r u š u j e** pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. **Žádný z účastníků n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí k výzvě soudu doplněnou se žalobce domáhá *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, ze dne 25.7.2014, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 30.4.2014*, jímž byla zamítnuta jeho žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) téhož zákona s přihlédnutím k článku 46 nařízení Evropského parlamentu a rady (ES) č. 883/2004, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 1.4.2014 není invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, ale je i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 25.7.2014 bylo zdůrazněno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 24.7.2014 bylo zjištěno, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o *posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25-

35% a žalobci byla přiznána horní hranice rozpětí 35% s ohledem na aktuální klinický nález, která byla v souladu s § 3 odst. 1 citované vyhlášky navýšena o 10% s ohledem na vertebrogenní onemocnění na celkových 45%, proto nebylo možno jeho námitkám vyhovět.

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle něho byl jeho zdravotní stav nedostatečně zjištěn a chybně posouzen, jelikož se podstatně zhoršil, proto odpovídá vyššímu stupni invalidity než prvnímu; požadoval nové posouzení zdravotního stavu a po provedeném řízení zrušit napadené rozhodnutí ze dne 25.7.2014 a věc vrátit žalované.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 1.4.2014 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 24.7.2014 soud zjistil, že žalobce byl nadále uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5c) přílohy vyhlášky a míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 35%, která ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena o 10% na celkových 45% (datum vzniku invalidity 25.9.2007).

Žalovaná ve svém vyjádření dne 4.11.2014 k důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) s tím, že rozhodnutí ponechává na úvaze soudu s ohledem na výsledek provedeného dokazování. Dále ze *zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 25.7.2014 bylo žalobci doručeno dne 29.7.2014.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku*, který byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie *po jednání konaném dne 18.2.2015*, jemuž byl přítomen i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byl žalobce invalidní, šlo o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, ale nešlo o invaliditu třetího stupně, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%. Komise uvedla, že není ve shodě s posudkem OSSZ a námitkovým řízením, pokud se jedná o stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, protože jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti hodnotí středně těžkou depresivní poruchu se značně sníženou úrovní sociálního fungování, s omezením výkonů některých denních aktivit, a to podle kapitoly V., položka 4c) přílohy vyhlášky na horní hranici uváděné procentuální ztráty to je 45%, když v horní hranici zohlednila uváděnou symptomatiku s nepatrnou reakcí na intenzivní léčbu, intenzita farmakologické léčby odpovídá středně těžké depresivní poruše. Vzhledem k dalšímu

zdravotnímu postižení (*chronický intermitentní lumboischiadický syndrom levostranný, se zánikovou motorickou i senzitivní lézí L5 lehkého stupně, starého data*) dle § 3 odstavec 1 citované vyhlášky zvýšila míru poklesu o 10 %, takže celková ztráta činí 55 %. Datum vzniku invalidity druhého stupně bylo stanoveno doloženým psychiatrickým vyšetřením ze dne 3.6.2014. Dále komise uvedla, že žalobce pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není schopen práce psychicky náročné, stresové, noční práce, práce ve vynucené poloze a v nepříznivých klimatických podmínkách; je schopen práce s podstatně menšími nároky, to je práce snížené o jednu polovinu při dodržení uvedených pracovních omezení v denních směnách. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly v této věci shledány, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 25.7.2014*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhal přiznání vyššího stupně invalidity s ohledem na jeho zdravotní stav. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 18.2.2015 má soud za plně prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované *byl žalobce invalidní pro invaliditu druhého stupně, nikoli pouze prvního stupně*, proto je žaloba podaná důvodně, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 25.7.2014 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV došlo u žalobce od 3.6.2014 ke změně invalidity z prvního na druhý stupeň, jak vyplývá z citovaného posudku PK MPSV. Předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí (*posudek o zdravotním stavu žalobce ze dne 24.7.2014*) na příslušné ČSSZ pracoviště v Plzni v řízení o námitkách proti rozhodnutí ze dne 30.4.2014 (*pokles pracovní schopnosti hodnocen 45%*), na jehož základě žalovaná vydala napadené rozhodnutí.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že u žalobce došlo ke zvýšení stupně invalidity, protože byl invalidní pro invaliditu druhého stupně nejen k datu vydání napadeného rozhodnutí (25.7.2014), ale již od 3.6.2014, tudíž žalovaná vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. změna stupně invalidity, jak vyplývá z posudku PK MPSV ze dne 18.2.2015, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j.. 16Ad 68/2014-39 ze dne 16.4.2015, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná i v případě zjištění tohoto vyššího stupně invalidity již na základě posouzení zdravotního stavu žalobce v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. a dle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 25.7.2014.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce, který měl úspěch v řízení, náhradu nákladů řízení nepožadoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozsudku je nepřipustná (§ 104 odst. 2 s.ř.s.).

V Plzni dne 16. dubna 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně